

holdet, vil til Betænkningen finde føjet et Bilag, der baade for Indkomst- og for Formueskattens Vedkommende viser, hvor stor Forhøjelsen er. Der er ingen Forandring i Indkomstskatskalaen indtil 6,000 Kr. Men derefter er Stigningen ret jævn. Naar man kommer til ca. 100,000 Kr. og derover, er Forhøjelsen gennemsnitlig 1 pCt. Maksimum er nu sat til 6 pCt. i Stedet for tidligere 5 pCt. Endvidere er der stillet et Ændringsforslag angaaende Beskatning af Aktieselskaber, idet man har ønsket, at et Aktieselskab, hvis det giver mere end 6 pCt. i Udbytte — „Udbytte“ taget i videste Forstand, altsaa ogsaa omfattende Henlæggelser o. s. v. — skal af hvad der er under 6 pCt. — efter den gamle Metode — svare 3 pCt. af Indtægten i Skat, men af hvad der er derover, 4 pCt. Herved skulde indvindes ca. 250,000 Kr., og den samlede Merindtægt ved Indkomstskatten er kalkuleret til 1,074,000 Kr. Dette Beløb, der efter Ministerens Forslag hvilede paa Formuen, er nu altsaa lagt over paa Indkomsten.

Hvad nu angaar Formueskatten, er det givet, at naar omtrent det samme Beløb skal fordeles paa to forskellige Skatter, maa Formueskatten indbringe et mindre Beløb, hvilket atter vil sige, at den Stigning, som var foreslaaet af Ministeren, maa formindskes noget. Skalaen er efter Udvalgsflertallets Forslag i Forhold til den nugældende Lov uforandret indtil 30,000 Kr. I Sammenligning med Ministerens Forslag er der en Del Forandringer for de 10—30,000 Kroners Formue, men i Forhold til den gældende Tilstand bliver Stillingen som sagt efter Flertallets Forslag uforandret. Stigningen for Formuer paa 30,000 Kr. til 50,000 Kr. er, som man kan se af Betænkningens Bilag, 0,10 p. m. I Forhold til den nugældende Ordning stiger Skatten her ret stærkt, men Stigningen kommer navnlig frem ved Formuer paa 500,000 Kr. til 1 Mill. Kr., idet den der er 0,90 p. m., og ved Formuer over 1 Mill. Kr., hvor den er 1,25 p. m. For det sidste Tilfældes Vedkommende bliver Skatten herefter akkurat dobbelt saa stor som nu.

Man kan karakterisere det, der er sket med Formueskatten, saaledes, at man har skaanet — i hvert Fald i Forhold til Ministerens Forslag — de mellemstore Formuer indtil 30,000 Kr.; men til Gengæld — men det laa ogsaa i Regeringens Forslag — har man angrebet de store Formuer ganske betydeligt. Merindtægten anslaaes til ca. 1,690,000 Kr., hvilket er en

Formindskelse i Forhold til Regeringsforslaget med ca. 800,000 Kr.

Den samlede Merindtægt af Formue- og Indkomstskat bliver herefter omtrent 2,700,000 Kr. — det er stadig omtrentlige Summer, jeg angiver — medens Regeringen stillede Forslag om 2,500,000 Kr., og Fordelingen stiller sig altsaa saaledes, at der paa Formueskatten falder 1,690,000 Kr., paa Indtægtsskatten 1,074,000 Kr. eller — udtrykt procentvis —, paa Formuen ca. 60 pCt. og paa Indkomsten ca. 40 pCt. Om dette Forslag er det som sagt lykkedes at samle hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Dette ærede Medlem foretrækker at holde paa Regeringsforslaget. Det vil sige, han ønsker ingen Forhøjelse af Indkomstskatten, kun af Formueskatten, men han ønsker da tillige at begrænse Lovens Varighed til 2 Aar, idet han anser det for at være en Lov, der udelukkende har Sammenhæng med den øjeblikkelige Krigstilstand, medens vi fra vor Side har ment, at det, da der jo vil blive stiftet Gæld, i alt Fald optaget Statslaan, som skal afvikles i en længere Aarrække, vil være korrekt at lade denne Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten være permanent.

Tilbage har jeg da Forslaget om en overordentlig Indkomstskat. Det er her, de største Vanskeligheder har vist sig, og det har ikke været muligt i Udvalget at komme til Enighed. Det er dog lykkedes de to Partier, de Radikale og Socialdemokraterne, at samles om en fælles Betragtning eller en fælles Lov — saaledes maa jeg vel nok udtrykke det. I Betænkningen findes et Ændringsforslag, som af praktiske Grunde er opstillet som et helt nyt Lovforslag. Det er ikke sket, fordi man ikke væsentlig genfinder de samme Bestemmelser som i Ministerens Forslag, men det var det simpleste at gøre det paa den Maade. Naar man vil undersøge, hvad de nye Bestemmelser indeholder i Sammenligning med Regeringens Forslag, vil man se, at man i § 1 har indført, at Loven skal have toaars Gyldighed: for Skatteaarene 1915—16 og 1916—17, og i Sammenhæng dermed staar § 4, hvorefter Skattebeløbet vil forfalde til Betaling den 1. December 1915 og 1. December 1916, hvilket ligefrem er en Konsekvens. Merindtægten, som søges ramt ved denne Lov, skal udfindes paa Grundlag af en Beregning af Gennemsnittet af Skatteyderens Indtægt i de tre forudgaaende Aar, ikke i de to forudgaaende Aar. Man vil se, at